Minnesanteckningar_ht20m6
(20201019

Hänt sen sist? En resa som aldrig blev av pga coronatest schabbel.
Anskaffning av hundvalp ledde till filosofiska diskussioner kring

1. är hunden att betrakta som en människa?
2. **ägande/ansvar för hunden**? och rätt att bestämma över vård, liv och död
3. skillnader hund och katt

1. Lätt att konstatera att för vissa människor är relationen och behovet av hunden minst lika stark som närstående människor har till varandra. Hunden som en viktig familjemedlem nämndes.

2. Även om relationen till hunden är stark så måste ägaren förstå sitt ansvar. Det kan ibland innebära att inte låta hunden gå igenom omfattande medicinsk behandling och att också ta ansvar för att avliva hunden för att undvika onödigt lidande. Parallellen med dödshjälp nämndes.

3. Hunden är domesticerad till människan. En katt är självständig och har mer av ett djurs behov

Kvällens följande ämne handlade om skuld.
Är skulden borta när det utdömda straffet är verkställt?

Först slog vi fast att den vanligaste tanken kring skuld och att vara skuldfri handlar om pengar. Att tänka på det viset ligger nära till hands i vår penningfixerade värld. Men den typen av skuld finns det inte så mycket att filosofera kring.
Den andra betydelsen av skuld är gärningar/handlingar vi utfört (eller inte utfört) som vi känt är fel, som strider mot vår etiska/moraliska kompass.
Hur den kompassen ser ut är i högsta grad individuellt. T ex kan dödande av en annan människa och även tortyr betraktas av somliga som fullt legitima och kan tom hedras om detta görs för en ”god” sak. IS-krigaren togs som exempel. Utvecklande av den etisk/moraliska kompassen har i högsta grad med uppfostran, kärlek, omtanke och förebilder att göra.
Begreppet lydnad togs upp som exempel på hur ansvaret för skuld förpassas från en själv till någon mer betydelsefull högre upp i hierarkin. Lydnad och respekt för den som är högre upp i hierarkin är en tydligt i koranen. (Gud och Muhammed överst, sen mullor och imamer, män, kvinnor, pojkar flickor. Liknande tankegångar återfinns också i Gamla Testamentet)
Vad gör en grupp människor till en mob där ingen tar något individuellt ansvar utan tom handlar mot sina vanliga bedömningar av vad som är fel eller klandervärt?
Eftersom vi människor är ett tydligt flockdjur så kan många av våra bedömningar av rätt och fel få stå tillbaka för vårt beroende av flocken. Det värsta som kan hända oss kan vara att bli utesluten ur flocken.

Att sona sitt brott är inte detsamma som att vara fri skulden av den klandervärda handlingen. Vem skall uttala sig och tycka till om skulden är sonad? Förlåtelse och försoning, från hjärtat och från båda gärningspersonen och den drabbade är definitivt ett steg på vägen. Och det kan vara lika betydelsefullt för båda parter.
Kan Englas mamma förlåta? - knappast. Hon klargjorde tydligt sitt motstånd mot att Eklunds livstidsstraff skulle tidsbestämmas.
Kan Hamid Safar förlåtas sina anonyma och nedsättande skrivningar om judar och homosexuella eller gås förbi med tystnad? - knappast. Gamla synder kastar långa skuggor!
Ett uttryck kom att bli föremål för diskussion:
Ett vet jag som aldrig dör – domen över död man! (Havamal tror jag).
Det var säkert sant för den närmaste kretsen, den närmaste tiden. Men historieskrivningen som vi vet görs av den vinnande sidan kan verkligen leda till en omprövning av domen över den döde.

Funderingarna över skillnaden skuld och skam förenklade vi genom att skuld innebär att ”göra fel” medan skam är en djupare känsla av att ”vara fel”. Vi mindes alla programmet om Knutby där självkänslan sjönk till bottennivå för den som betraktades som att vara fel.

Kvällens följande ämnen kom från P1 programmet Allvarligt talat 200731. Liv Strömkvist svarade otroligt klokt tyckte vi om begreppet **asymmetrisk vänskap**. Vem ringer oftast? Vem tar initiativ till fest eller träff? Vem ger mest presenter? Vänskapens styrka eller behovet av en vän väger inte alltid jämt och behöver inte göra det heller.

Även nästa ämne, om relationer i ett äktenskap där parterna hade olika behov, kom också från nämnda program. Vi lyssnade på Pod. När vi fick Nils Ferlins diktrader upplästa av Liv:
Min lycka är din och
din lycka är min
så framstod det tydligt att de båda parternas behov knappast gick att jämka eller kompromissa kring.

Till kommande samtalstillfälle fick vi ett likartat ämne att fundera på;
Tinder och karriärstegen i relationsvalen

Vi ses igen 2 november. Förhoppningsvis har vi då tillgång till Martin Hägglunds nyaste bok.

/Per-Johan